

Blatnický Zpravodaj

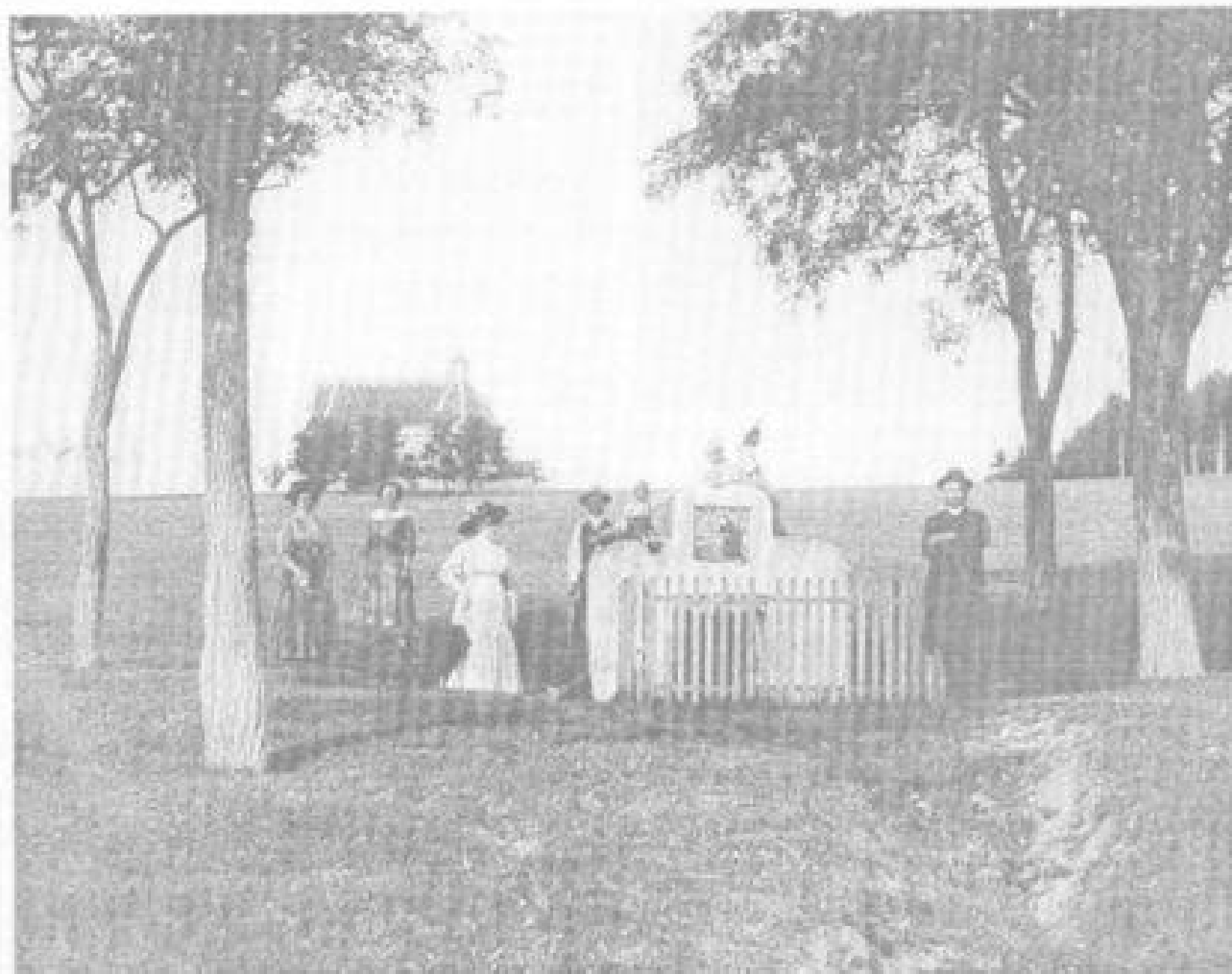
ČERVEN 1997

Ročník II.

Číslo 5

Z OBSAHU:

- Obecní úřad informuje
- Rozpis pouť
- Vliv kouření na zdraví
- Z dějin kaple sv. Antonína
- Konec války v Blatněch
- Sport
- Společenská kronika

1697 – 1997

300 let od rozšíření rotundy na kapli

Výsledek kontroly OZ místních komunikací a skládek stavebního materiálu 8. 4. 1997

Nepovolené skládky

Urbanjová Hana 362, Parík K. 141, Droška J. 32, Jelínek Mír. 770, Beňák Ant. 700, Jančíková H. 458, Věta Ml. 837, + plochová garáž Hanačík J. 299, Hanačík Frant. 789 - za domem, Burdák Jan 172 - úklid materiálu v parku, zpevnění plochy na parkování, Sekanina L. 829 - poleto občasně před domem, Vyskočil Ml. 803 - úklid před domem, za domem a vedle domu, Fu Jindř. - odvoz suti z bouřácky, Stavebníky Komářík - úklid dřeva a parkování suti, Ing. Hanačík Jan, Stalica 909 01, Pš. potoku 15 - úklid pozemku před zahradou

Místní komunikace a chodníky

Opravit čerpu štěrku zahradní, Pod Kůňkzem, protisráženi okolo sochy sv. Antonína, úklid v Dědíně naproti domop. Pavky, chodník na zastávku do Vrbového - dovézt dř. chodníky a analyzu provázání postřikací Ruzdajem.

Ostatní

Odvoz betonových rozvad. Kocouřovic do skládky, opravit zábradlí kolem potoka na Řádku a na mostě naproti Durdákovu, úklid dřeva, které zůstalo po bouřáce domu paní Prgldové, seřadit bláto na krasu

ri před firmou Jutak, úklid pozemky za hřbitovem - odvoz suti z cihel, postavit pilů na hřbitově, Skvrnice skládky ve Vrbovém, Práce bude postupně provádět pracovní četa obecního úřadu

Různé

Balada J. 328 - bezúspěš. vjezd do garáže spojený se silnicí, Pysáček P. 358 - obnova děláček před rodinným domem, Ing. Těšitel S. - zabezpečení čerpy suti proti závlazi, Laňák A. 341 - divoké garáže ve Vrbovém, Váňáček A. 784 - odvedení dešťové vody do místní kanalizace. Znovu pojednat o zastupitelství v obci Svazarmu

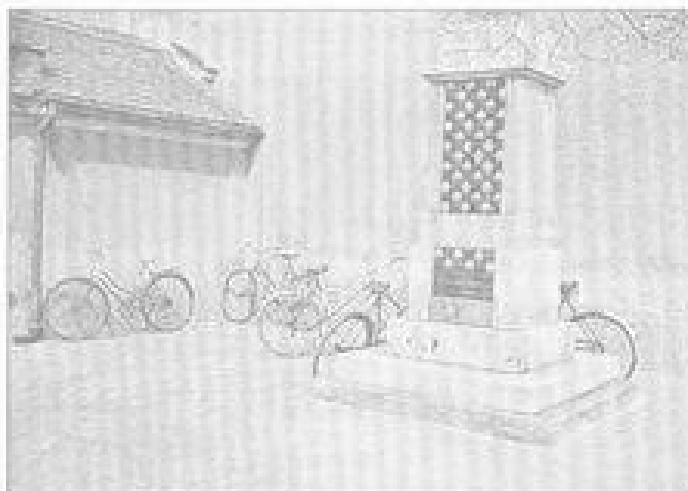
Obecní úřad - ukládá se:

Problemy a úpravy zrušení přechodu a zabudování značek pro přechody. Jedná se o přechod směrem ulička ke škole a protíná bláznův křiváček. Vyvrtí jedním okružně vybudování chodníku směrem od obecní hospody do Vrbového, dále

Poděkování

Debnyeme za vaši práci dělníka kováře mládeže a kovářem královské představení paní Janě Křivákové, p. Gregorovi Kocimovi. Je už dlouho, ale nejlepší pořádek, udržet mládež od pastoví zábrany televizní a herních automatů. D. M. via publikoval je, že se to dá takovým náležitým způsobem. Pysáček z divokého představení byl vrbován na opravu kaple sv. Antonína.

Ladislav Vyskočil
starosta obce

Nehost, který rozhodl, že každá práce musí být dokončena a pamětníci poděků. Ten úsměv byl jasně viditelný až do konce.

BÝT ČLOVĚKU ČLOVĚKEM

Být druhem člověka člověkem, znamená se o jeho problémy, problémy lidé se cítí bezmocní. Pomáhat vrátit zpět do normálního života, popřípadě být mu oporou na neuvěřitelně těžké kůži s tím z nás. To je základní motivace naší agentury, která už čtrnácti roky pracuje mezi lidmi, kteří potřebují naši pomoc a oporu.

Od vzniku tohoto náru jsme zabíjeli životy v Blatné. Jsou zaneřádění na jeho obživu.

Péče o pacienty na propuštění z nemocnice do domácího ošetřování. Znamená je vrátit do společnosti.

Péče o chronicky nemocné pacienty. Po dlouhém a ústředním lékařem se naši péči začínáme předvídat komplikace a případně hospitalizace.

Péče o pacienty v terminálním stadiu.

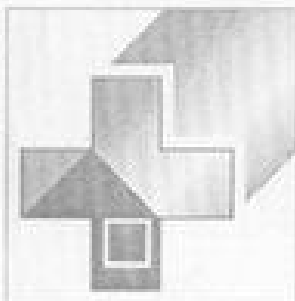
Péče o občany přezdívané v jejich domácnostech, uprkající jejich garžích, vrtan obstarání lidí, zájem o jejich pohodu a zdraví.

Donáška obědů, domácího dalších potřeb.

Péče o nastavení matky, přivlastnění dítěte na porod.

Některá informace lze získat na tel. číslo 322 671 - novina Horka, Veselí nad Mor., včete ve večerních hodinách. Je možná využít i telefonní, nebo tel. číslo 331 337 - sestry Terzičkové, Blatná. Možná se také informovat v ordinaci u MUDr. Gregorova, nebo na obecním úřadě u paní Čichové.

Na spolupráci se těší zdravotní sestry domácí péče „Zdislava“, Bartolomějské náměstí, 698 01 Veselí nad Mor.

USNESENÍ z veřejného zasedání Obecního zastupitelstva ze dne 11. 3. 1997

1. Prodej obecního domu čp. 649 na pozemku p. č. 787 stavební plochy a pozemek zastavěná plocha p. č. 787 v k. ú. Blatnice pod sv. Anou, zastavba 1 mldoz Kč pro manželé Jitku a Petra Hruškovy-Blatnice 649 a Pavlína Mláčkovou, Blatnice 688.

Návrh započít vypracování kopie smlouvy.
2. Vydat jednání se zastupci VOD Blatnice a Obecního úřadu Blatnice obecního úřadu a vypracování veřejných podkladů.

3. Projednat a p. Záhřebek z Velké n. V. vydání pozemků v širších (soušně 1100). Nepochyb o soti opani exarzu 10, 800m², nebo vydat pozemek za jiny.
4. OZ rozhodl, aby soudem řešila MŠ paní Blanka Kuchalová vykonávala funkce i v nestáječím období.

5. OZ rozhodlo vyčlenit ze svého rozpočtu částku 1.700,- Kč pro Jitku JŠ Blatnice, která abychvala bytůsky včerk v 1997.
6. Uzávěr dobohu o přímajmu veřejného nevětem v obci pro firma Jutak a vyve ze Strážnice na dobu jednoho roku za údobných podmínek.

7. Zvlášť nájemné za prostory 15-kámy a 20ka. Platnost od druhého čtrpět 1997.
8. Prodej obecního pozemku p. č.

konstatovat prosty nad Lukášově kůži a před domem Svorila Fc. v Antonínské ulici. Svolat všechny občanské řízení na přechodné jednat. Domluvit umístění kosejneru na hřbitově před stodola p. Urbanjové na Malém řádku.

1. Prodej části obecního pozemku p. č. 251/6 podle geom. plánu č. pl. 187-11/95 vyhotoveného dne 20.2.1996 nové určení jako p. č. 1075/2 se, pl. a výměře 607, za dvojnásobek obecní ceny stavebního pozemku, tj. 140,- Kč/m², rovnoběžn Jevstavu a Jitce Štefánkové, bytem Blatnice pod sv. Anou čp. 303.

9. Prodej části obecního pozemku p. č. 459/1 podle GP č. pl. 399/33/96 nové určení jako p. č. 459/4 se, pl. a výměře 1207, za cenu 70,- Kč/m² panu MVDr. Antonínu Ratajčkovi, bytem Hranice 13, Olomouc.

10. Prodej části obecního pozemku p. č. 459/1 podle GP č. pl. 399/33/96 nové určení jako p. č. 459/4 se, pl. a výměře 1207, za cenu 70,- Kč/m² panu MVDr. Antonínu Ratajčkovi, bytem Hranice 13, Olomouc.

11. Nabytí pozemku p. č. PK 599 a výměře 21m², který je součástí občanské komise v místní odhadně vod obce Blatnice pod sv. Anou, vedle jako pozemek p. č. 600/18, v k. ú. Blatnice, který se byl vykoupen z úbové nadozorování firmu v dlebové, odvozením od vlastník panu Milanu Vyskočil, bytem Věští nad Mor., Chlapecky 384. Cena 30,- Kč/m².

POŘAD PŮTÍ V LETOŠNÍM ROCE

13. 4. 17.00 hod.	Místní pout'
15. 4. 8.00, 9.00, 10.15 hod.	Hlavní pout'
29. 4. 8.00, 9.00, 10.15 hod.	2. Hlavní pout'
31. 8. 8.00, 9.00, 10.15 hod.	Děkovná krájovaná pout'

PŮVOD A DĚJINY KAPLE

sv. Antonína Paduánského na Blatnické Hoře

Na nejkrásnějším výběžku Bílých Karpat 350 m.n.m., uprostř puzer-
nost mnohých, kteří kolem cestují, malebný pohled na postraní kostelík
sv. Antonína Paduánského na Blatnické hoře. Nemálo krásný je také
pohled od kaple do širokého kraje. Mnohý z návštěvníků s opravd-
ným zájmem se táže po původu, vzniku kaple i historii kraje, jehož
kráskou je zrajat.

„Co zavdalo příčinu k vystavění
této kaple, nejen (přesně) učít, ale
kopec tu byl snad již v předhistori-
ckých dobách okolnímu obyvatelstvu
důležitým. Proslulý archeolog Dr.
Jindřich Wankel napsal v r. 1889
zde v Blatnici svého přítele a v le-
tech 1870 až 1885 spolupracovníka
ve věcech archeologických a histo-
riických, faráře a děkana Mořice
Růžičku, obdržel kopce sv. Antoní-
na a... pohled odborný výtisk.“

Farní kronika str. 126

Svatého domena. Místo ve kterém
ležeme je historicky velmi důležité.
Je však prokázáno archeologicky i
domněnkami, že osada Blatnice v
8. století jako Slovanská nuda již
existovala a její existenci byl vytvo-
řen předpoklad pro vznik ústřední-
ho hradiště na Blatnici. Aby jsme
se mohli vřnovat vzniku kaple sv.
Antonína, zanedbáme pozornost u
osm století zpět.

Dne 23. dubna 1662 přile Han-
man kníže z Lichnětska konsistoři
v Olomouci, že by chtěl na jezebním
kopci u Velké Blatnice „na našem
panství ústředním postaviti kapli a
sice proto, poněvadž polní a obil-
vané přetrže často a mnohokrát na
polích v celém okolí nepříliš škody
činí, aby vřnovací hláb je odstra-
til.“ Konsistoř ustavuje komisi, kte-
ří za přítomnosti blatnického fa-
ře p. Martina Tovaře a ostrožského

hejtmana prohlédnu „Blatnickou
horu a dne 3. srpna 1662 podává
zprávu i popisem místa, viz v klad-
ném tom. Dále uvádí, že na místě,
kde má být vystavována kaple, je
postaven velmi starý káň. Tedy opět
velhradský poslána k žádosti svůj
souhlas.

Komistoř však s vyjádřením ne-
spokojila. Prosi kníže Lichnětsin od-
pověď arguje již 13. července 1662
a dálejší argocemi i v následují-
cích letech. Teprve v roce 1668
udělila konsistoř souhlas ke stavbě.
Na začátku jara 1668 pan rektor
zrušitelské kolje v Uh. Hradišti po-
řádně povolel, i ostrožským
hejtmancem požádal jménem knížete
základní kámen ke kapli sv. Antoní-
na Paduánského.

Stavba se protáhla, a teprve v r.
1670 byla ukončena. Začaly poutě
na svátek sv. Antonína, první byla
13.6.1670.

V roce 1672 byla první velká pouť
za účasti 5000 pouťníků. Tu poprvé
se objevuje latinský název - kapce
sv. Antonína Paduánského. Rovněž
v dalších letech se v zrušitelské kni-
žce uvádí poutě ke sv. Antonínu.

Rozlišení kaple.
Od r. 1672 do r.1697 máme jen
málo písemných zpráv o kapli sv.
Antonína. Ale přesto se můžeme do-
mnívat, že poutě byly činně navště-
vovány a nutně nemohla zahradit
charakter poutního kostela. Proto se
v r. 1696 rozhodl Maximilian, kníže
z Lichnětska, připsat k přístavbě
chrámové lodi. Plány na přístavbu
se nacházejí ve fardých konsisto-
ře olomoucké archivá v Olomouci. Přis-
tavba lodi byla ukončena v. 1697.

Čím vznikla současná podoba pout-
ního kostela. Věchrost dala všem
potřebný materiál, odborné káma-
nišské a štukatéřské práce, které
prováděl knězci navštívil itál Rezz-
Nevro byla ukončena v. 1697. Kos-
tel byl vyhovu všim potřebám bo-
hoslužebným nářadím. Dopravu a
pomocné práce vykonávali poddani
z Blatnice, Ostrožská Lhota a z Hra-
dku z robotní povinností.

Současné s kostelem byla stře-
tem k Blatnici vystavěna jakási
stavba o ploše asi 150 m². V po-
zemkových kámentech se uvádí jako
„Stank Schopen“, i. j. jakási výšep
Dobčernivní. Další zprávy o „An-
toniánek“ jsou z roku 1743, kdy byla
kaple zcela rekonstruována. Při rekon-
struaci kaple byl nedělníko odkryt lež-
vý pramen. Důsledkem toho našel
k tomuto prameni sběh lodi, zejména
v letech 1748-49, i v dalších le-
tech. Z těchto let se zachovala v
konsistorních fardách řada protokolů,
které sepsala zvláštní komise o
zastarácích, které se uvádí v souvis-
losti s tímto pramenem. V káment
byli děláne hradištský, břeenský a
lánský hlucký, Blatenský, nivnický a
derflavský (Sady).

Velmi stručně některé zprávy o
zájmových zastarácích:

Martin Mikšíček, 85 let, Ostrož-
ská Lhota - byl rychtářem, Pavel
Blahů, 70 let, Ostrožská Lhota -
pomocník škol. rektora, Jan Galu-
ka, 62 let, Kvačice, Jan Vlach, 60
let, Blatnice, Martin Pomořal, a
Pavel Gál z Borčic. I v dalších le-
tech oznamovali fardě Blatnické dal-
ší údaje zájmové, co se tím staly.
V r. 1749 uvádí se další údaje zá-
jmové: udržování vojens Lutrinského
pláze, Maty Koder z Ostrohu,
10 let, na kopce ho přinesli, dímá
stěkal sám, Václav Koder z Uh. Hra-
dišti, hraběnka Anna Marie Niko-
las Ambe nobilita Hungari, hraběn-

Z práce našich lidí

ka Magnisova přibla a celým pro-
vodem přelky ze Siračnice. Byla
zložena nále svatá, přibla 4x a
udržovala se.

O objevení zájmového pramene
rozpovídá se tehdejší blatnický fa-
rář p. Hruček. Dne 16. září 1748
napsal o tom zprávu generálnímu vi-
kari do Olomouce. Popisuje, že k
objevení pramene přibla „zvláštní“.
Dělníci pracující na opravě kostela
sv. Antonína hledali voda k hašení
vřnova a ve vzdálenosti asi 300 kro-
ků od kaple, západním směrem, ob-
jevili pramen vody. Na tom místě
vykopala vodní příkop, ve kterém
měli dostatek vody potřebné pro
svou práci. P. Hruček popisuje jak
viděl na vlastní oči udržování mno-
hých z zájmových nemostí.

Tento popis staňkovi je v rozpo-
ru s lidovou tradicí, podle které byl
dříve pramen a pak teprve kostel
P. Moře Růžička zaranamoval se-
kání se svátkem sv. Váňmouch, kte-
rý toto udělati požehoval. Rovněž
je potvrzuje důklad, který byl nále-
zen při opravě věže „Zrušitelského“
kostela.

Podle zájmových ve farní kronice
a práce Františka Vyskočila
připravil Slavomír Budal
Příloha „Zrušitelský kostel“.

Nečekal jsem takové nadšení a chuť

Když jsem začal vřnovat nábo-
ženství v Blatnici, nabídl jsem si-
lám 6. a 7. tříd nadšením usměrnit
divadelního kroužku. Mýl se jsem
spíš na krátké vzdání: ktere by-
chom uplatnili při různých přílo-
žitostech. Vřnov jsem nečekal to-
liké nadšení a chuť postit se do
čím dál náročnějších věc. Po se-
celých dvou letech je zřejmé, že
tím dětem a učo jde, jsou ochot-
ní vřnov svou práci jak do vzru-
tek i do přípravy káta a nechají
se fardovat. Dělní také pami
Anel Křivákové, že nám sama
nabídl svou pomoc, bez ní by-
chom to už nezvládli. Společně
naučujeme a vřnovy navštěvují v
dřtech ty nejlepší vřnovosti nejen
divadelní, ale i lidské a křesťan-
ské. Doukám naše chuť, budeme
pokračovat a zkusíme to i v
děláme. Chci také poděkovat
všem, kteří nám jakýmkoliv způ-
sobem pomáhají v naší činnosti.

P. Grzegorz Kutylna

VLIV KOURENÍ NA ZDRAVÍ OBČANŮ BLATNICE

Ještěže někdo napíše článek o škodlivosti kouření,
dočká se toba, že jeho článek bude přece jen zbytečně
či vřnov zcela přehlédnut. Na toto třeba se tučit už
poprvé vždy papírů a čtenářům se to již umělo.

Dovoľte mi však poděvat se na tento nešťastný člá-
nek očima praktického lékaře, majícího přehled o zdra-
votním stavu občanů této obce. Ten se zabývá za po-
slábní nek stáří ve vřnověprůběhu náruživě zhuob-
ných nemocných, prokázaných souvřevněích i
nadměrným kouřením cigarety. Každý den se v České
republikě v více než 130 pacientů spati rážovina. Au-
tentičtější statistika číto není pro nářevně kouřky
dostatečným varováním, aby zrušit svůj životní styl.
Proto mášou našiměti vřnověti přitvářky, jako poká-
lčování, přitřevávající zvýšené teploty, bolesti na prsou,
uvřova, celkové nevřova, slabost, vřnověti chuť k jídlu a
podobně. Někdy se často také zpřevěje při vřnověti zru-
mňením na zcela nový zdravotní problém. Další pro-
stup je pak vřnověti podobný, nezřevování, nepřijímání
dřmoterapie, ujednáne operáční řešení, vše provřev-
no střevem a čítošmi pacientů, spojené s ústřevkami před?

Proč jsem vřnov začal kouřit, proč jsem dřive nepřes-
tal, proč jsem kouřil tak hodně a vřnov - proč právě
já???

Mnohdy mám pocit, jako by mnohá méja kouřivím
pacientům na řívoč am nezřevělo. Možná je na řívoč
kvěně vřnověti protikouřivím kampaň, když kařka před
řevovinou vřnověti na cigaretnové krabičce mňnověti vř-
vovněti, který sám tučí jak tovarní komín. Kařka,
převě zahřevněti dřevěti dřevěti vřnověti cigarety také
mňnověti vřnověti nápis, že nedobřevněti kouřivím a
matky vřnověti vřnověti plocha. Celkový stav vřnověti lidí
řevěti vřnověti je neševněti. Je nezřevněti nářevněti
kouřivím kouřivím je, dře zahřevněti sobě i jřovím. Spřev-
něti na mňnověti, že nás z řevěti vřnověti at bude mň-
něti, je číto vřnověti. Není vřnověti.

V televizi protikouřivím reklámě hodinové ručičky
ukazují za mňnověti dvanáct. Není to nářevněti, není to
látošněti gerbe. Tady já v řevěti! Tady z řívoč.

Přijímám dovolenou a průřevněti, pokud možno
keřevněti, přeřevněti

dr. Josef Grěřevněti

V poslední době na nás tlumivě doniká pojem KRIZE a to i v souvislosti se situací ve zdravotnictví. Občané mají svoje starosti a často varují před dostatečně nezamajmej anebo bez dlouhého oznamování dělati za všechny odpovědnou vládu. Zapomínáme přitom, že vlivní či kritizovaní vládní činitelé byli námi svobodně zvoleni a při možných lidských i profesních chybách je jejich snahou dopřát co nejlepší zdravotní péči obyvatel všeho, co nám určilo v minulých letech omezení svobody dlužno. Bez obětí jsme se dočkali demokracie a snad proto si tuto skoro ideální formu vládnutí lidé předtávají sobecky po svém jako souhrn neomezených práv bez povinností, bez ohledu na druhé. K takové skutečné myšlenkové interpretaci v nepříznivém ekonomickém dopadem dělá i ve zdravotnictví. A na tom nemeré visí jen pár ministrů, že to záležitost nás všech, pacientů i zdravotníků.

Před několika lety jsme byli při léčení nemocí odkázáni na poměrně skromný sortiment léků ze země socialistického tábora. Bylo-li třeba vyrovnat si a vyběhli chřestění, hledali jsme řešení v zahraničí. A z této nešťastné doby pramení představa, že vše cizí, získané za určitých obětí, má být lepší a účinnější, až také proto, že cena takového výrobku je podstatně vyšší. Tato nativní domněnka takové veřejnosti, opeřené pouze v ekonomickém smyslu, se rovnováže do nebezpečné lázeň až hráz po listopadu 89. Do regálů lékáren, kde jsme viděli léky v nevídaných obalech z lesklého papíru, se dostala přeměna neobvyklých, často až etrusky působících produktů v prostém zpracování balení, které při náhly pohybném účinku výrazně odlišuje reklamu v tisku, rádiu a televizi. Tím tyto produkty získávají bezohlednou magickou sílu. Jako lékař jsem byl velmi rád, když jsem viděl, že za tyto drahé příchodní a medicíny se bylo v zámožném prostředí obyvatel léky rádo. Zavedli jsme kategorie ze Západu jejich množstvím, když jsme léčitelné choroby měly obvyklé charaktere a neměly po nás žádný lék. Už v roce 1989, v prvních dnech svého několikaletého lékařského působení v zahraničí, jsem byl dohlázen receptem farmosé léků a celého kapitalistického světa, podstatně jako moji kolegové z 20 let později a nás. V průběhu doby jsem se však přesvědčil, že mnohé z těch léků tak negativně zpracovaných reklamou, nemají any závažné účinky, jak se jejich výrobci a propagátoři k věcem předkládali. A tak bylo-li v této kapitalistické zemi nálim v zdravotnictví rájmezi společností všeho průběhu chorob, kterými jsme postižováni obyvatelé celá naší planety, vzal si ne-

jenom svévolně dráze lékař za pomoci svého lék, kterému důvěřoval a který jeho náctivní nazkoumal. I když dnes se rákají celistvě zlehčováním konkurence byl domrem naš farmaceutický průmysl svou produkci snížit, máme stále mnohé léky které mermocí arovnání se roztusou konkurenční. Zdálo se, že na našem vnitřněckém trhu zde máme v době dosti množství sily větší jak zámožnost dávám.

ken českého původu, který je ve srovnání se zámožným území bohatší, ale výrazně levější, včetně nám rozdíl v ceně na několik léků dle toho: Krajice nále sebuade. Budou se muset osvojit i další počtemi. Uvědomovali si, že k vyřešení určité choroby je na rákají pouze několik dostatečně například 30 tablet léku, pak lze snadno usoudit, že předpis dvou originálních balení po 20 tabletách je zbytečným přeplatím léčiva i

úspěšně pacient jedinou tabletu, nebo dokonce neapotebí i celá balení, na jejich výrobních nákladech se musel odlišně podílet každý zdravotní pracovník. Sam jsem v minulosti mnohdy viděl a dříve nemocných léky v náhodně získané hodnotě, které nemohly být užity nebo nemohly být vůbec předepsány. Je jisté, že často neodpovědně jednám, až už je přičtenou zdravotník nebo nemocný, může krizi vyvolat nebo prohloubit.

Zdraví člověka je neoddělitelný souhrn a každý z nás by si ho měl chránit a udržovat přirozenými prostředky cílevědomě po všechna svá léta. Pacient i lékař by měli v tomto celoživotním procesu více a důvěryhodně spolupracovat. Každý by si měl nekompromisně stále uvědomovat svou vlastní odpovědnost. Lékař má postupovat podle zásad profesní etiky v souladu s morální vědy a nemocný by si měl uvědomit, že i vroboda, kterou se v postdohod letech také občinné, má své hranice. Mnozí z nás občinné, spojené nepříjemnou volutou v jednání, začali být naš poměry a tímto postřehem skromnosti a obodopimosti jsou vyhlášen vědomím vlastních možnosti svých. Nepotřebují žádné lidské mravě jsou jako nevinné zločinné osoby do postah. Lidé zastávají svou práci jedním profesionálně a bezostyšně. Kam taková mravnost vedla, vyhlásil na současně zmanit naši vládu. Vize skromnosti a odpovědnosti by nám jen přespěly. Mělo by nám být jasné, kam se můžeme dostat, abychom udržovali své tělo, či dokonce zmanit druhého. V jednání člověka není nutné být se moderními společnými sociologickými vědecky. V úspěchem je možná vycházet ze zdravých kořenů mravů a být se jako mravním, svědomím k životu. Mnozí dom přivádí, která by nám měla i v této společnosti dobře v přijímané zkrácené připojení. Lidem zdravotní úměrnosti jedání. Zapomínáme si na vysoké úrovni Rudolfa Hirtašského z jedné televizní inscenace. I když jsme si dnes vyvíli vyjadřovat se velmi nevázaně, přece bychom jednoho radu lékařského vedlíka dumoval nejmenší raději nechal v ordinaci.

MUDr. Jan Mišáček

Několik poznámek k situaci ve zdravotnictví

Mluví-li se dnes o mliladových nákladech na léky, je třeba, aby se naš touha nepřijemnou provázka rákají zmanit každý občan této republiky. Nemá se sá dorážek občas, že pacienti vrbodu mají drazé léky pouze svých příchodní. Rádostně se ledimne, že si péče platíme zdravotní péči dle své účinnosti máme právo nérot. Drazé nemoc tak je, ale do urady je máme být nejen finanční zodpovědnost, ale už povaha českého člověka, která má na svých nákladech a tím i na léze zdravotnictví nematý podíl. Vyběrání státní úpravy na léčbu při od účinné ústředí občan, a nemoc se tato povinnosti stále bezmnohé vyvíjejí, sladí hmo přejme k zabezpečení péče a náklady volání všem - nemocným a zdravím lidem, zámožím i nemocným, že i tím nepřijemně. Starý člověk, který adněk zdravotnímu práci vělu díl společnosti, potřebuje pro udržení zdraví obvykle více prostředků než má ve drazem. Ústa mají na úmru z drazého krajice léčebných prostředků maršim práva. Spojujeme se s li-

šadních prostředků. Mělo-li vědomí lékař v úspěchem spolupracovat s nemocným pacientem, pak toto řešení bude přirozené nejen pro nemocného, ale i pro státní pokladnici. Rozhodli, i v současně době vyvíjejí lidé stále i nešťastně zmanit, že zdravotní výrobky jsou lepší a tak při poměrech finančního množství, kdy by k léčení našly množství nákladů, vyžadují nekompetentní předpis nákladem svých léků a to často s nadměrným množstvím. Tam je například jejich neřádná máže má viz naš drazé, sladí se ze společného krajice sobecky se objevit kam se ukor třeba potřebných, bezstopy postojem i pro jejich práva.

Také zdravotníci mají se svého zdravotní jevu svůj podíl. Ve snaze vyhnout bez konfliktu přání nemocného či z obavy ze zmaní vlády, věnují lékař bez povinných zásad tento neopodstatněný postřeh. Dopešit se přitom přiměti na lékařské ústředí, na pacientovi i na státní pokladnici. A tak se stává, že v drazého léku, rickandho bez správné péřěry,

Kosmetické služby
Ivona Robková

nabízí:

TRVALÁ NA ŘASY

- opticky zvětšuje oči
- vydrží 2 až 3 měsíce

Provozovna:
Hutník 1424
Veselí nad Moravou

Telefon: 33 13 61

DIVADLO

Podle povídky, na základě scénáře Krotků z roku 1971. Od té doby, na počátku 20. století, byl obdivován jako pevný a spolehlivý. Paměťkou byl jen divadlo vrbodu. Mělo to být to nejlepší, ale vrbodu. Mělo to být to nejlepší, ale vrbodu. Mělo to být to nejlepší, ale vrbodu.

Vyprávění ze 20. století. Mělo to být to nejlepší, ale vrbodu. Mělo to být to nejlepší, ale vrbodu. Mělo to být to nejlepší, ale vrbodu.

V čarce byly naše děti ze Zlaté a v kostech stáli a ž. se přepasli.

U Svatého Antonínka Oldřich Zemek

*Bož' zlatý, máj krásný kraj vlna
Měj Bože, jak se řasy mění!
Já vzpomínám, jak na tomam
Blá kaple světlé Antonína
jeme s námi v brázdě zlatých
a v krají káhlém vlně smál.*

*Když zaneš' mě hutaň hnoj
ať k Větráku neváma
ně čuťo jsem se díval v zírání,
kde nářil jsem si: zomá moje,
a káhl se stánci nářlářelo,
mě tráhy podlání se chvělo.*

*A čuťo, káhl jsem zaneš' oči,
v mě hlavy zrodilo se přání,
břich přehrád' se znenáhlím,
kde dušev vlničko se točí,
kory prudec hýje, píseň zvoní
a postuň se k zemi klání.*

*Břich z kopyc dychtěl se díval
v kraj od Bachlova po Karpaty,
kde obrty kory zrodě chytí
kde a matky jsem hlazen hýval.
kde v káhl jsem si hujně vřel
a galáňku k státi šel.*

*Když blažen, svatý Antonínka,
jsem po letech se domá vřel
a kraj se v zorně oči trávil,
na volal na mne: „Zde jsem, zvoní!“
Kot plence se zelenala
a blánci mne vřel zval.*

*O dílo, světlé z láhve,
žeš díl mě temo, ješ mě trávil
i nad propastmi dypovít,
kde bláncím zvoním, tam se hýje.
V své kapli jsem se zlatil káhl
a ruce nářily podlání.*

*Měj Bože, jak se méni časy!
Měj dušev táta v černé temi
opi jerné nad Mlýnskými,
Měj blá hutaň zbylé stáry
žeš před lce blá kaple nářím,
vlně nářeba se nářlářím.*

*Své mladosti, tu pobřežna je
kdeš pod hromádkou českých píslí
O svatí, jak raly nářba hál!
Jdu ke káhl' a podláníje
a nář mluví na nářba,
v nář m' mě nářlářím chvil.*

OZNAMUJI,

že provádím

ZNALECKÉ POSUDKY

v oboru ceny a odhady nemovitostí.

Tyto znalecké posudky jsou potřebné pro některé právní úkony s nemovitostmi.

(Např. prodej, darování, vypořádání dědictví aj.)

Ing. Pavel NENÁL, Ostrožská Lhota 347

Tel. domů 0632 / 598784

zam. 0632 / 525155

František Vyskočil se narodil 14. 1. 1913 v zemědělské rodině v Blaticích č. 512. V Blaticích navštěvoval obecnou i střední školu, odborného vzdělání dosáhl v Bratislavě v letech 1933 - 37. Jí za archeologických studií byla jeho nejvýznamnějším předstevem konzerv. V letech 1933 - 35 se zúčastnil archeologických výzkumů na hradiš. Děvíně, které vedl prof. Eliáš. Ale až na sklonku dvacátých let se zúčastnil archeologických výzkumů ve Veselí nad Moravou, které prováděl učitel Josef Homola.

Rodné Slováčko, kterému věnoval řadu studií a prací, viděl a rozvíjel v obecně prospěšném ústavu. Kromě odborného práce se věnoval vlastivědnému práci v rodné obci a též napsal se spolupracovníky rozsáhlou monografii, kterou vydal tiskem v roce 1981. Místní národní výbor v Blaticích s velkým zájmem se věnoval lidové kultuře v rodné obci. Od sta-

řích pamětníků sebral a zaznamenal více než 300 lidových písní. Které se v Blaticích zpívaly do roku 1900. Zpracoval také stař. u obrázků a malování obnů, a staré hudební nástroje v Blaticích, plátní rakle a rohoží z nářba, věnoval se

historii kaple sv. Antonína, families kostela a pod.

Zvláštní pozornost věnoval v letech 1947 - 76 zamklé obci Smolchov „U státi“, kde pracoval jak rybní, tak lesník i opekařským sběrem. Rozsáhlý sběr počínající tř. tisícem nář přel Křemem až do roku 1968, vyhodnotil prof. Dr. Vilém Hrubý, Dr. Jan Pavlák a František Vyskočil. Po návratu obce Smolchovské k velkému pohybu hrani. kázně ukončil obci. Několik roků se Smol-

chova se zachránilo a usadily se v Blaticích.

Po skončení vojenské služby byl od počátku roku 1939 zaměstnan v České zbrojovce v Uh. Brodě. Tu byl po více let kromákem nářba, kromákem Zbrojovky 1959 - 76 a

podle vyhodnocení jako nejlepší kromák v republice. Byl dlouhá léta spolupracovníkem Muzea Jana Amose Komenského v Uh. Brodě. Tu úřadem jeho zájmy byl život a dílo J. A. Komenského, o kterém napsal více než 30 stař. a stařil v odborných časopisech. Tím úřad vyúsnilo do velké monografie o Janu Amosu Komenském, která vyšla v roce 1992 a byla vyhodnocena jako nejlepší práce ke 400. výročí jeho narození.

Na stař se přestěboval do Brna, kde pracoval v archívech Akademie věd a v archívech jiných velkých organizací. Trvale udržuje styk s rodnou obcí, kam pravidelně dojíždí. Z jeho bláncích prací uvádíme:

Přesné státnírovní, nářbaň podlák, Uherský Brod (1976)

Blatice, nářbaň a současnost stářbaň obce (1981)

Jan Amos Komenský - Kapitoly o jeho předešlých, nářbaň, přibuzných a mýsl sebo nářbaň (1992)

Česká zbrojovka, Kapitoly z historie podniků a výroby zbraní 1956 - 1975 (1996)

Časem Blatice, Úřbaň v Blaticích 1939 - 1945 (RKP, 1997)

Dále, jak bylo uváděno, napsal 27 odborných stař. a stařil o rodné obci a v. nář 30 o J. A. Komenském, úřbaň nářbaň v odborných časopisech.

Podle rozhovoru s Františkem Vyskočilem sestavil Václav Válek

FRANTIŠEK VYSKOČIL

KONEC VÁLKY V BLATNICI

V dubnu roku 1945, kolem velikonoce, přiblížila se fronta natočík, že jsme sledovali palbu dělostřelectva na dvůr Radolov, který byl na kopečku mezi Hrozňatou Lhotou a Blatnicí. Němci i Rusové si tento opěrný bod několikrát vystřídali, až zůstaly jenom ruiny. Sledoval jsem ze střechy domu linii fronty a útočení pěšího vojska přískoky.

Na kopci v kápě byl přes velikonoce p. Šuránek a boboslovci a denně se vykonávaly velikonoční obřady. Bylo velikonoční pondělí a v 10 hodin máe svatá. Lidé přicházeli jak od Ostrožské Lhoty, tak z Blatnice, až byla plná kápě. V očích byla vidět úzkost z blížící se fronty, ale zároveň nekonečná důvěra ke svatci Antonínu, který chrání tento kraj a sluhovi Božimu, otci Šuránkovi. Při cestě do kápě jsem viděl v rohu lesa německou hlídku v dalekohledy a telefonem. Jak sleduje blížící se frontu. Opodál stál hlouček blatnických, tak zvaných partizanů, příslušníků odboje.

Máe svatá začala, lid nadšeně zpívá, je chvíle obětování. Náhle se ozve obrovský výbuch, až se celý prostor zatřásl, skla se sypě z oken, v kostele nastává zmatek, za chvíli další rána, mohutná lpa a kříže je vytržena i s kořeny. Přiběhne hlouček partizanů a křičí vedoucí Milan Čelch, "Všichni rozpuštěte!" Dvě třetiny lidí kápě opouští a lezou úrovní cestou, se plíží do Blatnice. Dva dospělí ministranti odešli, nastoupili jimi na jejich místa. Otec Šuránek nepobuzně slouží máe svatou důle, i když ve chvílce se ozve opět mohutná detonace. Blíží se obří hlas svatého Pějímání a tu se ozve hlas věrné cítkelky sv. Antonína, paní Anetky Kanaškové a třetina věřících se zůstala, ji následuje ve zpěvu: "Zachráněna od záhuby jsou přelky naše, Boží miláčka...". Tam pět vlechy zveřila a porzhudla. Po skončení máe svaté p. Šuránek děkuje za vytrvalost, loučí se s lidem, dává požehnaní a upřívuje, že sv. Antonín nikdy neopouští a nedejí luehristů do farnosti kostela v Ostrožské Lhotě. Na obec Blatnici dopadlo v odpoledních hodinách asi 10 dělostřeleckých granátů. Byly zasaženy dva domy, tři stodoly a dva granáty dopadly do zahrad. Úrojiny černej země dosáhly výše až 50 m.

První granát zasáhl stodolu Josefa Hrušky č. 72 na náměstí, druhý padl do zahrady Dříděho učelce Mikloška, další do části domu Josefa Vyskočila a další, pokud pamatuji, do stodoly Josefa Hanáka č. 19 u uličky na Ráde. Šli jsme s kamarádem Šlávkem Dudašem kolem kostelní věže, když zasýbl granát, který dopadl do farské zahrady. Zakřičel na mě "Jehni na zem!". Mohutný gejzír černé země vyhodil drobnou píseň žlástice, které dopadaly na nás, leželi na cestě ke hřbitovu. Z Hruškovy zahrady se valil mohutný dým, kamarád Šlávěk, který zabil někoře nálety ze Zlína, měl hlák "Poplme, musíme pomoci haat, tam hočí stodola". Přecházíme Winklerovým ke stodole, ale nebola, jenom její střecha byla úplně smetena. Ze sklepního okrytu vycházel s manželkou nadávající ferozík Winkler. Tuto byly první zasaženy ruského dělostřelectva, jak na kopci sv. Antonína, tak v obci v odpoledních hodinách na velikonoční pondělí 1945. Byla to odpověď na čtyři mohutná děla, umístěná na pozemku Podvinohradí, za poslati

medosů Vojtěcha Lagy, ze kterých den před tím Němci vypálili několik granátů na dvůr Radolov.

V přílím týdnu byla Blatnice ostřelována hlavně v noci. Za veselosti Jana Hngara č. 187 u uličky razeli Němci mohutným tankem hmat za dům pod strom a úduť dělem ostřelovali frontu. Rusové je zadrželi a usedlost byla dělostřelbou z poloviny demontována. Zahynuli ve ulaji skryti němečtí vojáci, majitel byl zasažen bombou do stehanní kosti, která byla obnažena a silně krvácel. Po ošetření lékařem byl odvezen mezi frontou vozem vystlaným slánu do hradělské nemocnice. Odvezl ho jeho bratr, který se pak k ráno vrátil.

V Hradělsk myslili, že Blatnice je již osvobozena. Zatím si ale dělostřelecká palba vyžádala další oběti. Na Ráde byl první ráh do domu Josefa Bogara č. 364. Manželka byla zasypana cihlami, manžel je vyhrabal živou, ale druhý den první ráh zranil jeho život. V ulici Pod

se těžko hloubila. Žadný si osměl zapálit cigarety, vojáci s dalekohledy stáli nad námi, fronta byla od nás asi dva kilometry. Stále bylo slyšet rány z prlek, úškání automatů a kulometů. Světelné signalizační střelby označovaly linii fronty. Němečtí vojáci žádali po nás cvilim ubížením, i za octm dalekohledu. Když jedné hodiny v noci začala silná dělostřelecká palba a granáty dopadaly nedaleko nás. Okamžitě se všichni rozpuštilo a my třmři přistěky do Starých Hor a hrázdní dolů, ukrytí se do sklepů, před dřívělkou palbou granátů a frapnelů. Palba ustala kole půte hodiny ráno. V tu noc i Němci zabovali v opuštěných domcích. Zitránil se vepř, telata i krávy, které porazili a valí v kotlich polní kuchyně a v noci dovali kosmo stravu mulstev do zákopů. U nás na dvoře byly dvě kuchyně a ve stodole tři páry kmů na zásobování fronty. Jednouráte denně se nakrmil dobytek, podojily krávy a bneč se spě-

Přelomový okamžik našeho života. V Hradělsk jsme byli obléháni, vna ruzka u byl vyhoděna nové zabitě

Floriánky poslehl zásahem dělostřeleckého granátu mladý muž, otec dětí, Jaroslav Kufina. V ulici Dřídina byly další oběti, otec a syn Hanákovci č. 525. Když fronta pomalu postupovala a lidé se přemoula z nádraží Blatnického do potoka Svodnice, přišel k vodě do skrytu schdery starosta s námočným důstojníkem a oznámil nám, že ročník 1922 musí nastoupit v noci na kopci zákopů do trati Pflacher, náleží vřít seba. Nastoupili jsme do Pflacher a vždy jedna dvojice ryla hůzda pro kulosepy. Pod beizden jsme narazili na kámen a jáma

uhádo do sklepa, kde čekaly rodiny z obce. Měli jsme též dva vepř. Jeden se poslední den ztratil. Naváhali jsme a s usazenstvím Žitáčkova sklepa jsme druhého porazili a odnesli rodním. U Žitáček se v noci upekli a každý si vzal co potřeboval. Byly tam rodiny: Vrchní strážmistr Jan Jan, Stanislav Petatur ze mlýna, pan Láznická, drogrista, Antonín Vyskočil (Lilica) a mláto.

V odpoledních hodinách, den před tím než Němci opouštili Blatnici, začali kolem třech hodiny odpoledne ostřelovat kulometry z Dřídě a

Ležek (infocernými střelami Dřídina a Rádek. Zapálili hůzky čerů a stědi. Dům Antonína Žofana, stádo Jana Hngara č. 82, a veselosti stodola Bezdělkova č. 401 a Panáčkova č. 83. Do rána se objevila armáda stábla umřem na Uh. Hradělsk a ráno se ukázaly první hlídky ruské a rumunské armády. Šli zabíratu plus plory. Sedm Rumunů se objevilo na dvoře i v úkrytech, usdli umřeni chlapi. Plný radostí z osvobození vyhrabal jsem v plešnici půdního lítu staré slivovice a nabídnul jsem jim. Věštel mně tikzal abych se napil první. Avšak za dvě hodiny plno žkání. Ruda armáda křiče žnula, že ve sklepěch je vino, tak vystřelila ruzky a pila. Zabíjela prasata i jalovce, šuhala slepice, vše se opékalo na rožni, jedli, pili, krádli, ženy se nuncle schovávat. Bočky s vinem nacházely na vozy, u Žitáček i coker a moctu, také drogristovi Lázníčkovi a čemickému strážmistrovi ukrádli nějaké šperky. Co se dalo nahobit, to brali. Mlátoim farář p. Smekalovi setvali hodiny a jeden koka. To byl první den osvobození, na který jsme se tak těšili.

Tato hračka zlodějské valčosti ještě ten den pokračovala dál. Ve vesnici se ustavil národní výbor a Blatnici partizan hlídkaovali po obci, takže nastal určitý pořádek. Na Blatnickem katastro jeze pohřbivali padlé německé, ruské a rumunské vojáky, bylo jich desítky kolem nádraží, na Lipovsku a u dráhy v Kráhu na Láčkách, Spřavých a Širokých. Dojemný případ, který mně utkvěl v paměti. Mezi křivovalkou silnicí k Věseli nad Moravou a Blatnického nádraží, na pozemcích v trati Kráhu, bylo kulometné hůzdo. U něho ležel německý voják s parafetinnou hrádí, v ruce držel fotografii ženy a dětí. Věděl, že život rychle kecon a loatit se s tím, pro které celý život žil a pracoval. Už telady ve 23 letech má napadla myšlenka. Toto je tvůj nepřítel? Kdo tyto otce vypřel rodním a hnal te jak zvěř do války? Nechtě to byl znanatrný Hitler nebo Stalin - totální režim. Oběti války Hitlerem vyvolané byla 50 miliónů mrtvých a obětí ruského stalinského bolševismu dalších 50 miliónů lidí.

Kdy si my lidé uvědomíme, že nejme přelutníci stánu, ale jáme si vřičim navzájem bratři, máme si navzájem radit a pomáhat a milovat i nepřátelce, jak nám radí Pán. Za 50 let po válece se ozval syn toho padlého vojáka a prni jak Blatnickou obec, tak farní úřad, tak i jednotlivé majitelé pozemků, aby mohli vykopat a převést pozůstatky otce do Rakouska, kde bydlí. Jaký to minul být otec a jaký tam byl rodný vřah!

Toto mně utkvělo v paměti,
Josef Bogar

Z historie blatnického fotbalu

Z. Špaň
Převládá výrazně hráči v starší obléčení a v starší obuvi. Umínali jsme o to, aby alespoň trenérky byly stejné barvy. Teprve v roce 1957, díky prvnímu našemu sponzorovi Josefu Petráňovi (Klump), byly jeho náklady zakoupeny dresy, červená košile, bílá trenérky, černé štrumpky, chránička a jedenáct párů kopacích či vrškových. Hráči dostali u nás první hráči vyřídili mezní úroveň. Kopacíky měly být lepší vyřazeného plochou (či náčtíkem), protože tehdy většina kopců se prováděla špičkou.

Bolestivé pozice byla kopnutí do kolenní části nohy. To má mít záškolitel za nákovou chráničku, jindy byli oběť je chránit pomocí zápasu v podobě polce.

Jako první slavně odešel pan Stanislav Chabýc a František Petráň. Směřal jen pár metrů za další brankou. Úspěšně se zabíjí vrata, hráči pospíшали na zemi a prováděly se školivými adaptacemi. Radu těchto náctivců za tento hraničák byla záškolitel, aby hraničák usazoval do hromady, se směřoval k malému počtu hráčů. Po zápasu si hráči šli vyřadit dresy, jen balón byl ukládan u skladiště. V případě úrazu nebylo by možná jen tak hranič před zápasem sjednat náhradu.

Hlavní kádr mužstva v letech (1937-4) tvořili tři hráči: Huďček Josef, Petráň Bohumil, Čížba Vlastislav, Žižka František, Vyskočil František, Petráň Josef, Kolíns Antonín, Hanák Josef, Žufan Josef, Váňek František, Špaň Zdeněk, Mláček František, Zábala Antonín, Vyskočil František (jako náhradník fotbalového úrazu po delší době zastupoval). Hlavním hráčem byl Bohumil Petráň a tým. Průběžně, nějaké pravidelné tréninky mexické, hráči, většina se školivými, byly po celý den zaměstnání polními pracemi a rodičů, takže z časových důvodů se nebylo možné. Snad jen v podvečer se šli skupinky hráči na hranič, což umožňovala jen poloha ve střední části. I celodenní těžké polní práce k pohyblivosti hohos nepřispívaly. Ale další neděle, na ústav se zapomeno a snaha si zabíjí všechny ústav zabíjí. Bylo obtížné odhranič hráče při malopřítelné vyřazení zápasu. Tehdy se hráči systémem 1 : 2 : 3 : 5.

To je hraničák, dva úhraní (beční), 3 záškolitel a 5 hráčů. V té době už jsme měli klubovou razítko: Sportovní klub Blatná pod sv. Ant. a trojčlenným Svatoantoniánské kaple. Agenda klubu veřil hráči Huďček a Bohumil Petráň. Vstupní bylo dobrotivé, vydání klubu bylo separem - polovně, razítko, balón. Tehdy ani ve snu nikdo z hráčů nenapadlo, že by měl dostat nějaké nákovou, zejména z občerstvení. Na zápas před pole se jehdli na kolébkách v podobě zápasu u nás jsme se šli hranič vyřadit do chabý paní Kůželová. A všichni jsme byli v tomto systémem na výnos spokojeni.

Začátkem roku 1938 byl zvolen lidový klubový výbor. Předsedou byl Josef Žižka, zástupcem Vlastislav Čížba, náčtíkem, pořadatelem mírně kaplan p. Hájek. Další členové byli Josef Huďček, Josef Hanák a Žižka. Byly postaveny standardní školivé hranič, záškolitel v podobě na výhledu stran hráčů a postaveny na též stran hraničové dvojčlenné hranič. V podobě dalších let jsme byli jako náčtíkem zabrán do A. fotbalové třídy byly Henslebo (oboi patřila pod ústav Lh. Hráčů), ale tato záškolitel byli jen málo krajně nepřetržitě. Dalšími členy této skupiny byly SK Hráč, Deslavice, Nivnice, Havní Němci, Papovice, Hráčové, Ujváček a Luhačovic. Blatná hráčů hráli na ústav ústav a to nám dělali velké dopravní potíže. Tehdy neexistovala žádná autobusová doprava, možná auto vlastní jen doktor a police. Jednou možnost bylo náčtíkem snu mírně náčtíkem díky občerstvení hráči paní Orelky a posmrtní vedení náčtíkem. Auto jehdli na ústav a náčtíkem jednouché na nastavení.

Zato tato doba byla přibližně návštěvní na zápasu a na. V této válečné době, kromě místního kina, existovala žádná kulturní přítomnost. Proto neděle odpovídá, pokud se hrálo u nás, se stávalo dostatečně jak náčtíkem, tak i občani, ať už jen do a sport nebo jen o jakési společenské vyřad. K činnostem se hráči a náčtíkem náčtíkem, které se každoročně přerušovaly jako Old Days. Byly to zápasu podobných mužstev složených většinou z ženských mužů, z nichž mnozí se tam dostali jen pro doplnění počtu. A to bylo u občerstvení náčtíkem veselí, když takový hranič měl nějak hohos přitá se zpravením náčtíkem, ale

Šestá řada: poslední mužstvo 1938. Na snímku zleva: Mláček Zdeněk, Kůžel J., vrátník, Lečavý Henslebo, Emil František, Gustav František, Špaň Antonín, Petr Rudolf. První řada: Hanáček Antonín, Čížba Vlastislav, Špaň Josef

si tím hráči se vůbec ve světě pohybovali. Bylo více hranič než sportu, ale to splnilo dostatečně svůj účel. Nastupovali další hráči jako Liba Hrabal, František Špaň, Antonín Zábala, Zdeněk Špaň a jiní. Byly zakoupeny nové dresy, bílé nákovou a nové hranič.

Roku 1947 jsem pracoval odětel do Brna a tak mi účast na další činnosti v blatnické kopané byla slabší. Jen při návštěvě roděla jsem si školivé záškolitel a myslím si, že jsem na hráči byl vždy vitální. Převzatým náčtíkem byl rok 1945 a 1946, kdy došlo k rozdělení mužstva na starší nové hráči. Staršímu pozemkem byla měřena plocha dostatečně hráč Podzáškolitel. Sportovnímu klubu byli předloženi náčtíkem pozemkem Rybníčky. Záškolitel postavení vřadky, ale postavení dostatečně hráči od obce dosti hráčů. Pro tuto nevhodnost náčtíkem vydání náčtíkem postavení k dalšímu jednání a pak vznikla další hráči v Špaňových. Jde i tam jsem si ve svých náčtíkem v roce 1970 za starší plav záškolitel. Svým umístěním se však hráči Podzáškolitel nevyhovoval.

Tato oběť však nebyla bolestivě hranič, protože dnešní postavení této - postavení v mládí postavení - hráči, kde jsem pracoval stavky hráči, rád vyřadil postavení hráčů pro občerstvení Blatná. A nová škola i v rámci mého občerstvení hráčů, byla po mně významným hráčů, kdy po hranič náčtíkem do Blatné a občerstvení hráčů ve škole jsem měl, kromě hráčů, občerstvení dostal me vzpomínky na svůj fotbalový čas v tomto městě.

Tímto článkem vždy dvoudílný přehled, který byl zamýšlen jako přehled čtení dostatečně historie fotbalu v Blatné a výrazem funkcionáře nebo hráče, kteří pomáhají hráčů v Rybníčkách, aby v této práci pokračovali, k práci dalších generací.

Dvacátým hráčem přejí, aby letošní jubilejní rok - 60. výročí vzniku kopané v Blatné, byl pro mě náčtíkem ke vyřadění spolupráce sportovních hráčů i občerstvení si toho, v jakých poměrech kopané u nás začínala se hranič a postavení hráčů.

Bohumil Petráň
ředitel školy sv.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození:

18.2.1997 David Henslebo č. 438	27.4.1997 Alžběta Rybníčková č. 808
20.3.1997 Jakub Žufan č. 641	5.5.1997 Josef Petráň č. 737
20.3.1997 Ladislav Janiška č. 721	12.8.1997 Petr Kůžel č. 802
14.4.1997 Jakub Prácheň č. 516	

Sňatky:

8.8.1997
Rudolf Hanáček č. 388 a Naniša Tvrdíková, Ukrajina
Stanislav Rager č. 171 a Anna Nebornjaková, Ukrajina

Úmrtí:

Stanislav Petráň č. 438	* 1.11.1925	116.8.1997
Bedřich Němčík č. 657	* 19.01.1919	118.8.1997
Alžběta Huďková č. 731	* 8.03.1948	124.3.1997
Anna Petráňová č. 451	* 24.04.1921	127.3.1997
Stanislav Henslebo č. 4	* 26.04.1934	117.8.1997

Zlatá svatba

26.4.1997 - Milan a Františka Finková, Blatná 139

Naši jubilanti

Anna Bořková č. 281	27.08.1997	96 let
Anna Poláková č. 77	8.06.1997	90 let
Antonín Petráň č. 424	9.04.1997	85 let
Antonín Čížba č. 660	20.03.1997	83 let
Ladislav Henslebo č. 472	25.03.1997	83 let
Anna Lapová č. 624	11.06.1997	83 let
Antonín Petráň č. 438	20.06.1997	83 let
Ludmila Vyskočilová č. 642	7.03.1997	80 let
Antonín Rákosný č. 201	3.06.1997	80 let
Marie Kůželová č. 572	30.05.1997	75 let
Valentína Henslebová č. 439	7.06.1997	75 let
Budena Špaňová č. 840	12.06.1997	75 let
Antonína Petráňová č. 426	12.06.1997	75 let

Zpracovala Ludmila Čížbová

Blatnický zpravodaj. Vydává Obec Blatná v Blatné pod svatým Antonínem. Redakce: Ing. Michal Čížba, Petr Št. Čížba, B. Kůžel a archív redakce. Redakční rada: Ing. Pavel Hájek, Miroslav Hájek, Bohumil Petráň, Ladislav Vyskočil, Šebeka Zdeněk, B. Henslebo, S. Michalčík, Tisk: Kamil Proch, Někud - 1000 ks. Neprodává!